

Mishnah Shabbat, chapter 13

משנה שבת פרק יג

(1) Rabbi Eliezer says: One who weaves three threads at the beginning [i.e., he starts a new fabric] or adds one [thread] to [an existing] woven fabric, is liable; but the Sages say: Whether at the beginning or at the end, the standard [for liability] is two threads [however, at the very end, he would indeed be liable even with one thread, for the completion of the

א רבי אליעזר אומר, האורג שלשה חוטים בתחלה ואחד על האריג, חיב. וחכמים אומרים, בין בתחלה בין בסוף שעורו שני חוטים: ב העושה שני בתי נירין בניירין, בקרוס, בנפה, בכברה ובסל, חיב. והתופר שתי תפירות, והקורע על מנת לתפור שתי תפירות: ג הקורע בחמתו ועל מתו, וכל המקלקלין, פטורין. והמקלקל על מנת לתקן, שעורו כמתקן: ד שעור המלבן

garment (Rabbi Akiva Eiger)].

(2) One who threads two warp threads into [the rings of] the harness [frames, used to raise and lower every other row of warp threads in the loom] or into *kiros* [introduces two weft palm reeds into prepositioned warp reeds thus beginning a material of palm reeds], or [who makes two boxes in a netting as] in a sifter, sieve or basket, is liable. And one who sews two stitches, and he who tears in order to sew two stitches [where it is inconvenient to sew unless one tears the cloth first; is likewise, liable].

(3) One who tears in his anger or [in mourning] for his dead [in a case where he is not obligated to do so], and all who effect damage are exempt [however, the *halachah* regarding one who tears in anger, according to the opinion that *melakha sh'eina tzricha l'gufa* — is liable (see 2:5), is that he is liable. Since by tearing, he soothes his anger and that is considered tearing for a constructive purpose (see Tosfot Rabbi Akiva Eiger)]; but one who destroys in order to repair [e.g., he erases something in order to write in its place], his [minimum] standard [for liability] is [the same] as for repairing [i.e., two letters].

(4) The [minimum] standard [for liability] of bleaching, combing, dyeing or

רבנו עובדיה מברטנורא

א רבי אליעזר אומר האורג שלשה חוטים בתחלה. אם זו תחילת אריגתו של בגד, אינו חיב עד שיארוג שלשה חוטים. ואם מוסיף הוא על האריג, שיעורו באחד, דמצטרף עם השאר. ואין הלכה כרבי אליעזר: ב שתי בתי נירין. שנתן שני חוטים של שתי בניר שקורין ליצ"ש: בנירים. מפרש בגמרא שמרכיב שני פעמים (כל) חוט של שתי בניר ובפעם השלישית מרכיבו על חוט המורכב על הקנה: בקרוס. יריעה ארוגה מסיב של דקל: ג הקורע על מתו וכו'. במת שאינו חיב לקרוע עליו הוא דהוי מקלקל ופטור, אבל על מת שחיב לקרוע עליו, מתקן הוא וחיב: ובחמתו וכל המקלקלים פטורין. הא מתניתין אדחיא לה. והלכה שהקורע בחמתו חיב, שאע"פ שמקלקל הוא אצל הבגד, מתקן הוא אצל יצרו ודעתו מתיישב עליו בכך: ד המלבן. את הצמר, והמנפצו,

spinning [wool], is double the width of a *sit* [a *sit* is the distance between the index finger and the middle finger when stretched apart] and one who weaves two threads together, his [minimum] standard is a full *sit* [even if the material he is weaving is much wider, as soon as he weaves an area of a *sit*, he is liable].

(5) Rabbi Yehudah says: One who traps a bird [and drives it] into a closet, or a deer into a house, is liable [for trapping]; but the Sages maintain; [One who traps] a bird in a closet, but with a deer, into a house [and even if] into a garden, courtyard or holding pen, is liable. Rabban Shimon ben Gamliel says: Not all holding pen are alike [there are some vivaria that are so large that the animal within is not considered being trapped]. This is the general rule: If it [still] needs to be caught, he is exempt, but, if it [was driven into a tight area where it is grasped with one lunge and] does not need to be caught, he is liable. (6) If a deer enters a house and one shuts [the door] in front of it, he is liable [since he thereby traps it]; if two shut it, they are exempt [since each performs only a portion of the forbidden labor]. If one could not shut it [the door was heavy and could only be shut by two people], and both shut it together, they are liable [as in the case of carrying (see above 10:5). Rabbi Shimon, however,

רבנו עובדיה מברטנורא

והצובע, והטוה ממנו, שחך כולן אבות מלאכות, שיעורן כדי שיטוה מאותו הצמר חוט ארוך כמלא רוחב הסיט כפול. והסיט הוא כדי הפסק שיש בין אמה לאצבע כל מה שיוכל אדם להרחיבו, וכשיעור הריוח הזה שתי פעמים הוא הסיט כפול. וריוח שבין גודל לאצבע פעם אחת הוא גם כן כמלא רוחב הסיט כפול, מפני שיש בו כפלים כאותו שיש בין אמה לאצבע: **האורג שני חוטיין**. שיעורן ברוחב הבגד כמלא הסיט, שאף על פי שלא ארגן על פני כל רוחב הבגד חייב: **ה הצד צפור**. עד שהכניסו למגדל של עץ, ארמארי"ו בלע"ז, חייב, שזו היא צידתו. אבל אם הכניסו לבית, אינו ניצוד בכך. **וצבי**. ניצוד משהכניסו לבית ונעל בפניו, אבל אם הכניסו לגינה או לחצר אין זו צידה: **ולביברין**. קרפיות המוקפים חומה, שמכניסין שם חיות ונשמרים שם: **כל המחוסר צידה**. שקשה לתפשו שם, כגון שאינו מגיע לו בשחיה אחת ששוחה לתפשו. והלכה כרשב"ג [דמפרש] למלתיהו דרבנן: **ו צבי שנכנס**. מאליו לבית ונעל אחד בפניו, זו היא צידתו: **נעלו שנים פטורים**. דהוה להו שנים שעשאוה: **לא יכול אחד לנעול**. אורחיה הוא לנועלו בשנים, והרי לכל אחד מלאכה, דבלאו איהו

והמנפץ והצובע והטוה, כמלא רחב הסיט כפול. והאורג שני חוטיין, שעורו כמלא הסיט: ה רבי יהודה אומר, הצד צפור למגדל וצבי לבית, חייב. וחכמים אומרים, צפור למגדל, וצבי לבית ולחצר ולביברין. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הביברין שוין. זה הכלל, מחסר צידה, פטור, ושאינו מחסר צידה, חייב: **ו צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו, חייב**. נעלו שנים, פטורין. לא כל אחד לנעול ונעלו שנים, חייבין. ורבי

declares [them] exempt [the *halachah* does not follow Rabbi Shimon].

(7) If [after a deer entered] one sits down in the doorway, but does not fully block it and a second sits down and blocks it, the second is liable [since he is trapping it]. If the first sits down in the doorway and blocks it,

and a second comes and sits down at his side, even if the first [person] rises and leaves, the first is liable, while the second is exempt. What does this resemble? One who shuts his house to guard it [i.e., the house], and a deer is found to be guarded therein [in a cage; since at the time he shut the door the deer was already in the cage, his closing of the door is not considered trapping, here, too, at the time the second person sat down the deer was already trapped, so he actually did nothing].

רבנו עובדיה מברטנורא

לא מתעבדא: ורבי שמעון פוטר. ואין הלכה כרבי שמעון: ז' השני חייב. שהוא צד אותו: הא למה זה דומה. מאחר שניצוד על ידי הראשון: לנועל את ביתו לשמרו. ולא לצוד: ונמצא צבי שהוא ניצוד כבר שמור בתוכו. כך זה, אף על פי שעמד הראשון, אין זה אלא כשומר לצבי שהיה לו מאתמול. והשני פטור האמור במתניתין, פטור ומותר:

שמעון פוטר: ז' ישב האחד על הפתח ולא מלאהו, ישב השני ומלאהו, השני חייב. ישב הראשון על הפתח ומלאהו, וכא השני וישב בצדו, אף על פי שעמד הראשון והלך לו, הראשון חייב והשני פטור. הא למה זה דומה. לנועל את ביתו לשמרו ונמצא צבי שמור בתוכו: